

15 grudnia 2000 roku weszła w życie ustawa o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów. Umożliwiła ona utworzenie organizacji samorządowych, które przejęły od państwa część zadań dotyczących m.in.: przyznawania uprawnień zawodowych, kontroli wykonywania zawodu, szkoleń. Ustawa przyznała także samorządom zawodowym szerokie kompetencje do reprezentowania interesów środowiskowych wobec organów administracji publicznej, opiniowania aktów prawnych i rządowych programów kształcenia zawodowego.

Określiła, że przynależność osób samodzielnie wykonujących zawody wymienione w ustawie do poszczególnych izb będzie obligatoryjna.

Stowarzyszenia naukowo-techniczne zrzeszające inżynierów budownictwa różnych specjalności bardzo szybko przystąpiły do tworzenia Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

29 maja 2001 roku na podstawie zarządzenia ministra rozwoju regionalnego i budownictwa powołano pierwszy Komitet Organizacyjny PIIB, któremu przewodniczył prof. Stanisław Kuś.

1 07 2002 roku minister infrastruktury tworzy drugi Komitet Organizacyjny z przewodniczącym prof. Zbigniewem Grabowskim na czele.

Podstawowym zadaniem komitetu było przygotowanie struktury prawno-organizacyjnej PIIB oraz zjazdu założycielskiego, który miał wyłonić krajowe władze samorządu oraz przyjąć jego podstawowe dokumenty.

Deklaracje członkowskie do PIIB złożyło wówczas ponad 60 tysięcy czynnych zawodowo inżynierów budownictwa.

W dniach 27-28 września 2002 roku odbył się w Warszawie I Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy, który m.in. wyłonił krajowe władze Izby na pierwszą, czteroletnią kadencję, zatwierdził strukturę organizacyjną PIIB składającą się z Krajowej Izby i 17 izb okręgowych, ustalił ich osobowość prawną oraz przyjął podstawowe dokumenty takie jak statut i regulaminy organów PIIB. Prezesem Krajowej Rady PIIB został prof. Zbigniew Grabowski.

Zgodnie z ustawą o samorządach liczba i teren działania poszczególnych izb okręgowych powinien odpowiadać administracyjnemu podziałowi kraju na 16 województw, zaś ich siedziby powinny być zlokalizowane w miastach wojewódzkich.

W przypadku województwa lubuskiego odstąpiono od reguły „jedno województwo – jedna izba” i utworzono przed I krajowym zjazdem dwie izby regionalne. Jedną z siedzibą w Zielonej Górze, drugą w Gorzowie Wielkopolskim. Postąpiono tak, by nie opóźnić powstania PIIB bowiem ambicje niektórych działaczy z Zielonej Góry uniemożliwiały w owym czasie powołanie jednej, lubuskiej organizacji terenowej inżynierów budownictwa.

Powstała 22 12 2001 roku Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa (LOIIB) w Zielonej Górze swoim zasięgiem objęła tereny 7 powiatów południowej części województwa lubuskiego. Przewodniczącym Rady Okręgowej został Piotr Rupieta.

LOIIB w Gorzowie Wlkp. utworzono 23 03 2002 roku. Obszarem jej działania stał się teren pięciu powiatów północnej części województwa lubuskiego. Przewodniczącym Okręgowej Rady został Józef Krzyżanowski.

II KONFLIKT

Dwa lata później, we wrześniu 2004 roku przewodniczący pozostałych 16 izb okręgowych zarekomendowali władzom krajowym PIIB połączenie obu izb lubuskich w związku „z niepełną realizacją podstawowych zadań statutowych przez LOIIB w Zielonej Górze”.

Inicjatywę w sprawie połączenia jak i siedziby nowej izby regionalnej pozostawili w kompetencjach samorządów lubuskich, które jednak odrzuciły ten pomysł.

Przez pierwsze dwa lata Krajowa Rada PIIB nie była informowana przez władze LOIB w Zielonej Górze o jej działalności.

Piotr Rupieta, ówczesny przewodniczący LOIB w Zielonej Górze: „ - nie organizował szkoleń, izba lubuska jako jedyna nie figuruje w wykazie izb prowadzących szkolenia dla członków naszego samorządu,

- nie organizował i nie prowadził działalności samopomocowej,

- nie powołał żadnych komisji i zespołów problemowych,

- nie otworzył na swoim terenie żadnego punktu informacyjnego dla członków izby lubuskiej,

- nie poinformował o prowadzeniu jakichkolwiek postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej,

- powołując się na opinię prawną mówiącą, że członkowie okręgowych izb nie są członkami PIIB przez długi okres nie udostępniał listy adresowej członków izby, uniemożliwiając ich ubezpieczenie,

- nie udostępniał w Internecie informacji o budżecie izby lubuskiej, co uniemożliwia dyskusję o zarządzaniu majątkiem tej izby,

- nieterminowo realizował obowiązek udostępniania informacji w Biuletynie Informacji Publicznej”. (List Janusza Rymszy – sekretarza PIIB do członków LOIB z 2 11 2005 roku).

W marcu 2005 roku, nie widząc szans na oddolne połączenie obu izb lubuskich, Krajowa Rada PIIB powołała „Komitet Organizacyjny Krajowej Rady do Spraw Przygotowania

Wyborów w LOIIB”, na którego czele stanął Janusz Rymsza- sekretarz PIIB. Wiceprzewodniczącymi komitetu zostali przewodniczący obu organizacji lubuskich: Piotr Rupieta i Józef Krzyżanowski, a członkami sekretarze izb: Andrzej Cegielnik i Franciszek Blaike. Do komitetu jak członkowie weszli także przewodniczący izb: śląskiej, kujawsko-pomorskiej i warmińsko-mazurskiej.

Zaproponowane przez Radę Krajową PIIB zmiany organizacyjne w województwie lubuskim

spotkały się z pozytywną opinią Ministerstwa Infrastruktury i Rządowego Centrum Legislacyjnego. Obie instytucje potwierdziły, że zgodnie z ustawą o samorządach z 15 12 2000 roku „kompetencje do ustalania obszarów działania okręgowych izb oraz ich siedzib mają Krajowe Izby”. Ponadto Ministerstwo Infrastruktury, nadzorujące działalność PIIB,

w piśmie z dnia 5 05 2005 roku stwierdziło, że „utworzenie w województwie lubuskim jednej okręgowej izby obejmującej obszarem działania całe województwo jak i wskazanie miasta będącego siedzibą władz izby, leży w kompetencjach Krajowej Rady PIIB”.

Do zadań Komitetu Organizacyjnego należało w szczególności:

- ustalenie liczby obwodów wyborczych na terenie woj. Lubuskiego

- wyznaczenie dat i miejsc obwodowych zebrań

- przygotowanie i zorganizowanie zjazdu sprawozdawczo-wyborczego

- ustalenie liczby delegatów na zjazd

Piotr Rupieta i Franciszek Blaicke odrzucili zaproszenie do udziału w Komitecie uzasadniając swoją odmowę „nielegalnością działań Krajowej Rady PIIB w sprawie izby zielonogórskiej”.

25 maja 2005 roku Krajowa Rada PIIB uznała za konieczne likwidację obu izb lubuskich i powołanie jednej. Postanowiła także, że propozycję sposobu utworzenia nowej przedstawi IV Krajowemu Zjazdowi PIIB, po zasięgnięciu opinii prawnych. W odpowiedzi na decyzje Krajowej Rady PIIB, władze izby zielonogórskiej podjęły 7 06 2005 roku uchwałę wzywającą „Prezesa PIIB do zaniechania działań na szkodę izby zielonogórskiej, jako sprzecznych z ustawą o samorządach zawodowych”. Dwa miesiące później władze krajowe Izby ją uchylili „jako pozbawioną podstaw prawnych i naruszającą dobra osobiste Prezesa PIIB”.

IV Krajowy Zjazd PIIB potwierdził 18 06 2005 kompetencje władz krajowych do podejmowania działań niezbędnych do powstania jednej izby lubuskiej i zaakceptował wszystkie dotychczasowe decyzje. Jednocześnie zobowiązał Krajową Radę PIIB do m.in.:

- ustalenia podziału obszaru woj. lubuskiego na okręgi wyborcze

- ustalenia liczby delegatów na zjazd okręgowy

- określenia zasad przekazania dokumentów i majątku zlikwidowanych izb.

Zobowiązał również rady obu izb lubuskich do m.in.:

- zwołania zjazdu okręgowego

- przekazania dokumentów i majątku radzie nowej izby lubuskiej
- udzielenia władzom krajowym PIIB wszelkiej niezbędnej pomocy w realizacji uchwał

Okręgowa Rada LOIIB w Zielonej Górze zignorowała postanowienia IV Zjazdu PIIB oraz kolejne uchwały władz krajowych podejmując szereg decyzji niezgodnych z ustawą o samorządach zawodowych i statutem PIIB.

Wbrew stanowisku IV Zjazdu ówczesne władze izby zielonogórskiej przeprowadziły 6 obwodowych zebrań wyborczych i zorganizowały nielegalny zjazd okręgowy, a na oficjalnej stronie internetowej i w prasie lokalnej zamieszczały nieprawdziwe informacje dotyczące przeszłości i statusu prawnego LOIIB w Zielonej Górze.

Zorganizowane na jesieni 2005 roku, na podstawie uchwał IV krajowego zjazdu, obwodowe zebrania wyborcze wyłoniły 65 delegatów z obu izb na zjazd okręgowy. Pomimo prób zbojkotowania wyboru delegatów przez działaczy izby zielonogórskiej zakończyły się one sukcesem. 21 12 2005 roku KR PIIB określiła datę i miejsce zjazdu sprawozdawczo-wyborczego LOIIB na 25 lutego 2006 roku w Gorzowie Wielkopolskim. Postanowiła także, że niewykonywanie jej uchwał przez członków organów okręgowych rad w lubuskiem skutkować będzie skierowaniem wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

12 stycznia 2006 roku Krajowy Sąd Dyscyplinarny zawiesił na 2 lata w prawach członka PIIB

byłych członków Rady LOIIB w Zielonej Górze: Piotra Rupietę, Franciszka Blaike, Andrzeja Kuśnierza, Jana Barana i Janusza Dworzeckiego.

Byli przewodniczący i sekretarz LOIIB w Zielonej Górze nie skorzystali z możliwości złożenia wyjaśnień przed sądem i nie pojawili się na rozprawie. W uzasadnieniu do orzeczenia, Krajowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że zgromadzone w toku postępowania materiały dowodowe takie jak: uchwały rady izby zielonogórskiej oraz artykuły prasowe a także dokumenty pochodzące od członków LOIIB „świadczą o popełnieniu przez obwinionych czynów zarzuconych we wniosku o

wszczęcie postępowania tzn. niestosowania się do uchwał IV Zjazdu PIIB oraz Krajowej Rady PIIB dotyczących likwidacji obu izb i powołania jednej na terenie województwa lubuskiego”. Skazani działacze zostali później usunięci z Izby.

15 lutego 2006 roku KR PIIB zlikwidowała z dniem 25 02 2006 roku obie izby lubuskie.

25 lutego 2006 roku w Gorzowie Wielkopolskim, z udziałem Piotra Stycznia sekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury, odbył się zjazd sprawozdawczo-wyborczy nowopowstałej LOIIB w którym uczestniczyło 52 spośród 65 wybranych wcześniej delegatów. Na przewodniczącego rady okręgowej izby wybrano Józefa Krzyżanowskiego.

W skład organów weszli przedstawiciele obu zlikwidowanych izb lubuskich.

III BATALIA SĄDOWA

Likwidacja izby zielonogórskiej i zawieszenie w prawach członka PIIB niektórych przedstawicieli jej byłego kierownictwa nie zakończyły sporów z Krajową Radą PIIB.

Złożyli oni prawie 40 pozwów w sądach administracyjnych obu instancji o uznanie nieprawomocności uchwał zjazdowych i władz krajowych. Wszystkie przegrali.

Koszty postępowań sądowych były finansowane z pieniędzy zlikwidowanej LOIIB w Zielonej Górze choć w świetle uchwał IV Zjazdu i władz krajowych było to działanie niezgodne z prawem. Ponadto Piotr Rupieta wytoczył niektórym członkom władz krajowych m.in. prof. Z. Grabowskiemu, Januszowi Rymczy procesy karne z powództwa cywilnego o naruszenie dóbr osobistych, które toczą się do dzisiaj.

Sądowa batalia o ustalenie prawa własności do siedziby byłej izby lubuskiej w Zielonej Górze a pośrednio o uznanie prawomocności jej likwidacji przez Krajową Radę PIIB trwała blisko 4 lata i kosztowała sporo pieniędzy pochodzących ze składek członkowskich. Ostatecznie Sąd Najwyższy w postanowieniu z 20 stycznia 2009 roku odrzucił pozwy działaczy byłej izby zielonogórskiej i stwierdził prawidłowość działania i ważność uchwał władz krajowych PIIB. Uznał tym samym wcześniejsze decyzje Krajowej Rady PIIB, że następcą prawnym obu

zlikwidowanych izb jest LOIIB w Gorzowie Wielkopolskim.

IV KONTROLA

4 kwietnia 2006 roku Jerzy Polaczek, minister transportu i budownictwa, zalecił władzom krajowym PIIB przeprowadzenie kontroli w zlikwidowanych izbach lubuskich.

19 04 2006 roku Krajowa Rada PIIB realizując prośbę ministra podjęła uchwałę o przeprowadzeniu kontroli. Pięć dni później Prezydium KR PIIB powołało zespół kontrolny w składzie: Zdzisław Binerowski – przewodniczący, Stefan Czarniecki, Urszula Kulik, Krystyna Korniak-Figa, Andrzej Myśliwiec, Janusz Rymcza i Jacek Skarzewski – członkowie.

Kontrola byłej izby lubuskiej w Gorzowie Wielkopolskim nie stwierdziła żadnych uchybień zarówno w realizacji uchwał zjazdowych i władz krajowych oraz w gospodarce finansowej zwłaszcza wydatków po 25 lutego 2006 roku.

Zespół nie mógł jednak skontrolować izby zielonogórskiej najpierw z powodu odmowy Piotra Rupiety – jej byłego przewodniczącego. Potem z powodu jego nieobecności.

„W biurze LOIIB w Zielonej Górze poinformowano mnie, że pan przewodniczący jest na urlopie i nie wiadomo kiedy wróci” – napisał w notatce służbowej z 5 maja 2006 roku Zdzisław Binerowski, przewodniczący zespołu kontrolnego. Kontrola z tych powodów nigdy się nie odbyła.

24 kwietnia 2006 roku Józef Krzyżanowski, przewodniczący nowopowstałej LOIIB skierował do prokuratury rejonowej w Zielonej Górze zawiadomienie o „uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Piotra Rupietę”.

Zdaniem J. Krzyżanowskiego – „były przewodniczący izby zielonogórskiej pomimo utraty prawa wykonywania funkcji przewodniczącego w dalszym ciągu podejmował czynności prawne oraz decyzje majątkowe polegające na dysponowaniu środkami finansowymi zgromadzonymi na rachunku bankowym i w kasie samorządu bez stosownego do tego tytułu.”

V ROSZCZENIA

Kiedy w styczniu 2009 roku Sąd Najwyższy stwierdził, że następcą prawnym zlikwidowanej izby zielonogórskiej jest LOIIB w Gorzowie Wielkopolskim, co w praktyce oznaczało że jest ona właścicielem budynku w Zielonej Górze, Piotr Rupieta i kilku byłych działaczy przedstawiło swoje nieujawnione dotychczas roszczenia z tytułu nie pobranych ryczałtów za ekwiwalent utraconych zarobków (uprzednio skierowane do izby zielonogórskiej, którą zarządzali) następcy prawnemu. Roszczenia zostały zabezpieczone obciążeniami hipotecznymi na rzecz 8 członków byłych władz izby zielonogórskiej na łączną sumę ok.600 tys. zł jak wynika z księgi wieczystej byłej siedziby zlikwidowanej izby.

Piotr Rupieta wraz z synem, który był dyrektorem biura izby zielonogórskiej, domaga się 250 000 zł, Franciszek Blaicke – sekretarz byłej rady – ok.150 000 zł, Jacek Przybylski, nieformalny następca Piotra Rupiety, wycenił swoje roszczenia na ok.150 000 zł.

30 maja 2009 roku komisja LOIIB przejmując budynek w Zielonej Górze stwierdziła w nim brak jakiegokolwiek wyposażenia (meble, komputery itp.), które według ksiąg handlowych było warte ponad 100 tys. zł. Z informacji Prokuratury Rejonowej w Zielonej Górze wynika, że zostało ono zlicytowane przez komornika sądowego na pokrycie należności m. in. Piotra Rupiety. Nabywcami komputerów i mebli byli m.in. Jacek Przybylski i Piotr Rupieta którzy kupili zajęte przez komornika mienie za bardzo niską cenę.

Komornik sądowy w Zielonej Górze prowadzi obecnie 12 postępowań egzekucyjnych przeciwko LOIIB w Gorzowie Wlkp., z wniosku byłych władz izby zielonogórskiej na łączną kwotę 475 tysięcy zł.

14 października 2009r. Krajowa Rada PIIB uchyliła trzy przyjęte w marcu 2005r. uchwały Prezydium Okręgowej Rady w Zielonej Górze w związku z ich podjęciem przez organ nie posiadający kompetencji oraz uzasadnionym podejrzeniem ich sfałszowania w celu wyłudzenia nienależnych środków finansowych.

VI WNIOSKI

Niektóre, opisane w tekście czyny byłych działaczy zlikwidowanej Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Zielonej Górze mają znamiona przestępstwa i dlatego zgłoszono je

do prokuratury. Ponadto złamali oni zasady etyczne obowiązujące w PIIB domagając się sfinansowania swoich nienależytych roszczeń ze składek wszystkich członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Antoni Styrzula

e-mail : biuro@antonistyrzula.pl

Tel. 0 698 651 877